

بررسی توان فزاینده سود شرکت اصلی در مقایسه با سود فرعی در پیش‌بینی سود تلفیقی

روح‌الله قیطاسی^{*}، فرشاد سبزعلی‌پور^{**}

تاریخ دریافت: ۹۱/۰۹/۰۴

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۲/۲۰

چکیده

پیش‌بینی سود تلفیقی در ارزیابی شرکت اصلی اطلاعات سودمندی را فراهم می‌کند، زیرا سود شخصیت تلفیقی به شکل سود سهام به سهامداران شرکت اصلی تعلق می‌گیرد. تحقیق حاضر با اتخاذ رویکرد پیش‌بینی سود، به ارائه شواهدی تجربی در خصوص پیش‌بینی سود تلفیقی با استفاده از اجزای سود گزارش شده در صورت سود و زیان شرکت اصلی و فرعی می‌پردازد. جامعه آماری تحقیق کلیه شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۸۲-۱۳۸۸ می‌باشد که براساس استاندارد شماره ۱۸ ایران صورت‌های مالی تلفیقی تهیه و ارائه نموده‌اند. نتایج تحقیق حاکی از آن است سود شرکت فرعی توان بیشتری در مقایسه با سود شرکت اصلی در پیش‌بینی سود تلفیقی ندارد.

واژه‌های کلیدی: اجزاء سود شرکت اصلی و فرعی، پیش‌بینی سود تلفیقی، صورت‌های مالی تلفیقی.

طبقه‌بندی موضوعی: M41

* عضو هیئت علمی گروه حسابداری دانشگاه ایلام، (rgheitasi64@gmail.com)

** عضو هیئت علمی گروه حسابداری دانشگاه ایلام، (نویسنده مسئول)، (f.sabzalipour@mail. ilam. ac. ir)

مقدمه

در عصر حاضر شرکت‌ها با انگیزه‌های متفاوتی اقدام به ترکیب با سایر شرکت‌ها می‌نمایند. ترکیب واحدهای تجاری، مانند دیگر فعالیت‌های اقتصادی، بخشی از راهبردهای مدیریتی برای به حداقل رساندن ارزش مؤسسه است (احمدپور، ۱۳۸۹). در ترکیب‌های تجاری از نوع تحصیل سهام، شخصیت واحدهای ترکیب شونده حفظ گردیده و در نتیجه این شرکت‌ها به فعالیت مستقل خود ادامه می‌دهند. هر گاه در تحصیل سهام، یک شرکت کنترل یک یا چند شرکت دیگر را به دست آورد، یک شخصیت اقتصادی واحد شکل گرفته و در نتیجه ارائه اطلاعات مالی شرکت‌ها در قالب یک مجموعه صورت‌های مالی مجزا ضرورت پیدا می‌کند. دلیل تئوریک این موضوع که اطلاعات مالی شرکت اصلی و واحدهای فرعی باید در قالب یک مجموعه صورت‌های مالی تحت عنوان صورت‌های مالی تلفیقی ارائه گردد این است که فعالیت شرکت مادر نمی‌تواند جدا از فعالیت شرکت‌های فرعی مورد ارزیابی قرار گیرد، زیرا ارزش بازار شرکت اصلی تنها تحت تأثیر دارایی‌ها و بدھی‌های شرکت اصلی نیست و کنترل شرکت اصلی بر شرکت یا شرکت‌های فرعی در تعیین عواید آتی شرکت اصلی و در نتیجه سود سهام آن نقش اساسی بازی می‌کند. از این رو، اطلاعات مربوط به ساختار دارایی‌ها و بدھی‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری صورت گرفته توسط شرکت اصلی که در صورت‌های مالی تلفیقی ارائه می‌گردد، می‌تواند اطلاعات سودمندی را در اختیار تصمیم‌گیرنده‌گان قرار دهد (عبد و همکاران، ۲۰۰۰).

استانداردهای گزارشگری و افشاء اطلاعات مالی که تاکنون توسط مجتمع حرفای دنیا انتشار یافته است، از جمله استاندارد شماره ۱۸ ایران، همگی مدعی هستند صورت‌های مالی شرکت اصلی به تنها یک تصویر کامل فعالیت‌های اقتصادی و وضعیت مالی آن را نشان نمی‌دهد و استفاده کننده‌گان صورت‌های مالی شرکت اصلی برای تصمیم‌گیری‌های اقتصادی به اطلاعاتی درباره وضعیت مالی، عملکرد مالی و جریان‌های نقدی گروه (شرکت اصلی و واحدهای فرعی) نیاز دارند. این نیاز از طریق صورت‌های مالی تلفیقی برآورده می‌شود که اطلاعات مالی مربوط به گروه ارائه می‌کند (بند ۷، نشریه شماره ۱۶۰ سازمان حسابرسی، استاندارد ۱۸، ۱۳۸۹). سرمایه‌گذاران از سود به عنوان یکی از اقلام مهم و اصلی صورت‌های مالی یاد می‌کنند و سود و اجزاء آن را به عنوان معیارهای اصلی ارزیابی شرکت‌ها می‌دانند،

بنابراین پیش‌بینی سود به عنوان یکی از اقلام مهم و اصلی صورت‌های مالی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. بسیاری از محققان از جمله برنارد (۱۹۹۵) مدعی است تمرکز تحقیقات حسابداری مالی بجای شناخت رابطه همزمان اطلاعات حسابداری با بازده سهام، باید بر پیش‌بینی سود باشد. زیرا در این رویکرد، محققان می‌توانند بجای توصیف اطلاعاتی که قبل‌در قیمت‌های سهام منعکس شده‌اند، یافته‌هایی با ماهیت تجویزی ارائه دهند (هرمن، ۲۰۰۳).

از نظر تئوریک، سود مربوط به شخصیت تلفیقی و نه فقط شرکت اصلی به شکل سودهای سهام به سهامداران اصلی تعلق می‌گیرد، بنابراین پیش‌بینی سود تلفیقی در انجام ارزیابی‌ها سودمند است (هرمن، ۲۰۰۱). بر همین اساس، تحقیق حاضر با اتخاذ رویکرد پیش‌بینی سود، به ارائه شواهدی تجربی در خصوص پیش‌بینی سود تلفیقی با استفاده از اجزاء سود گزارش شده در صورت سود و زیان شرکت اصلی و فرعی می‌پردازد. از این طریق می‌توان به این نتیجه دست یافت که آیا اطلاعات مندرج در صورت سود و زیان شرکت فرعی علاوه بر اطلاعات صورت سود و زیان شرکت اصلی در ارزیابی شرکت اصلی سودمند است یا خیر. بنابراین سوال اساسی تحقیق این است آیا سود فرعی توان فزانیده‌تری در مقایسه با سود شرکت اصلی در پیش‌بینی سود تلفیقی آتی دارد یا خیر؟ در صورت مثبت بودن پاسخ سوال پژوهش می‌توان ادعا کرد لحاظ کردن سود فرعی در مدل‌های پیش‌بینی، قابلیت پیش‌بینی سود تلفیقی را بهبود می‌بخشد.

پیشنهاد تحقیق

تحقیقات تجربی کمی در خصوص بررسی سودمندی اطلاعات تلفیقی و غیر تلفیقی وجود دارد. دلیل این موضوع آن است که در برخی از کشورها به دلیل عدم افشاء اطلاعات غیر تلفیقی دسترسی به این اطلاعات مشکل است (یاماچی، ۲۰۰۲). به طور کلی، بررسی پیشنهاد موضوع حاکی از آن است که در تحقیقات مربوط به بررسی اطلاعات تلفیقی و غیر تلفیقی (شرکت اصلی و فرعی) رویکردهای مختلفی بکار رفته است. در رویکرد اول رابطه سود با بازدهی با استفاده از اطلاعات مربوط به سود تلفیقی و اصلی مقایسه شده است. برای مثال، هال و همکاران (۱۹۹۴) با بررسی رابطه بازده سهام با سود تلفیقی و شرکت اصلی، دریافتند رابطه مشابهی بین سود تلفیقی و شرکت اصلی با بازده سهام مشابه است.

رویکرد دوم، دقت پیش‌بینی سود تلفیقی و اصلی توسط تحلیل گران مالی مورد بررسی قرار داده است. برای مثال، بیک من (۱۹۹۸) دقت و انحراف پیش‌بینی سود تلفیقی در مقایسه با سود شرکت اصلی توسط تحلیل گران مالی در ژاپن را بررسی نمود. نتایج نشان داد پیش‌بینی سود تلفیقی در مقایسه با سود شرکت اصلی دارای انحراف بیشتر و دقت کمتری است. با وجود اینکه این تحقیق شواهدی راجع به دقت پیش‌بینی سود تلفیقی و اصلی فراهم می‌کند، اما به طور مستقیم بیانگر آن نیست که آیا سود تلفیقی در ژاپن اطلاعات سودمندی را فراهم می‌کند یا خیر.

در رویکرد سوم که بیشتر تحقیقات انجام شده را شامل می‌شود، سودمندی اطلاعات تلفیقی در مقایسه با اطلاعات غیرتلفیقی بررسی شده است. در این زمینه، نیسکانن و همکاران (۱۹۹۸) محتوای اطلاعاتی درآمدهای تلفیقی را در مقایسه با درآمدهای مبتنی بر صورت‌های مالی شرکت اصلی بررسی کردند. نتایج حاکی از آن بود درآمدهای غیرمنتظره تلفیقی محتوای اطلاعاتی دارد اما درآمدهای غیرمنتظره مبتنی بر صورت‌های مالی شرکت اصلی قادر بار اطلاعاتی است. ایشی کاوا (۲۰۰۰) سودمندی اطلاعات حسابداری تلفیقی و غیر تلفیقی را در ژاپن بررسی نمود. نتایج تحقیق حاکی از آن بود اطلاعات تلفیقی سودمندی بیشتری در مقایسه با اطلاعات غیر تلفیقی دارد. آباد و همکاران (۲۰۰۰) نیز با استفاده از داده‌های اسپانیا به این نتیجه رسیدند اطلاعات صورت‌های مالی تلفیقی در مقایسه با اطلاعات صورت‌های مالی شرکت اصلی سودمندتر است. یاماجی (۲۰۰۲) با استفاده از داده‌های شرکت‌های ژاپنی به این نتیجه رسیدند که اطلاعات تلفیقی سودمندی بیشتری در مقایسه با اطلاعات غیر تلفیقی داشته است. به طور کلی، نتایج کلیه این تحقیقات حاکی از سودمندی اطلاعات تلفیقی در مقایسه با اطلاعات غیرتلفیقی است. هاریس و همکاران (۲۰۰۳) اهمیت اطلاعات حسابداری تلفیقی و غیرتلفیقی جهت پیش‌بینی نرخ‌های بازده و قیمت سهام در شرکت‌های آلمانی را بررسی کردند. نتایج حاکی از آن بود ارقام سود غیرتلفیقی (شرکت اصلی) در مقایسه با سود تلفیقی جهت پیش‌بینی ارزش بازار شرکت‌ها سودمندتر می‌باشد.

در رویکرد آخر که بیشترین ارتباط را با موضوع تحقیق حاضر دارد رابطه سود شرکت‌های عضو گروه از نظر توان پیش‌بینی و یا تأثیر آن بر ارزشیابی شرکت اصلی بررسی شده است. در این زمینه، هرمان و همکاران (۲۰۰۳) بررسی کردند آیا سود شرکت فرعی در مقایسه با سود

شرکت اصلی توان فراینده‌تری در پیش‌بینی سود تلفیقی دارد یا خیر. نتایج آنان حاکی از آن است که سود فرعی در تبیین سود تلفیقی آتی پایداری مشابه یا بیشتری در مقایسه با سود شرکت اصلی دارد. گراهام و همکاران (۱۹۹۷) تأثیر اعلام سود فرعی را بر ارزشیابی شرکت اصلی و فرعی مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد قیمت سهام اصلی و فرعی تنها زمانی در مقابل اعلام سود شرکت مربوط به خود واکنش قابل توجهی نشان می‌دهد که این اطلاعات قبل از اعلام سود تو سط گروه شرکت‌ها ارائه گردد. هرمان و همکاران (۲۰۱۱) با استفاده از داده‌های ژاپن دریافتند سود تلفیقی در مقایسه با سود شرکت اصلی با سود آتی رابطه قوی‌تری دارد.

اینو و همکاران (۲۰۰۷) تأثیر تغییرات در رویه‌های تلفیق در ژاپن را بر خطای پیش‌بینی تحلیلگران مورد بررسی قرار دادند. نتایج این تحقیق حاکی از آن بود تغییر در رویه‌های تلفیق در ژاپن در جهت همگرایی با استانداردهای بین‌المللی، سودمندی اطلاعات تلفیقی را از طریق بهبود توانایی تحلیلگران مالی در پیش‌بینی عملکرد کلی شرکت افزایش می‌دهد. شاین یا و آتسوشی (۲۰۱۰) اهمیت نسبی سود شرکت فرعی و اصلی را در شرکت‌های ژاپنی بررسی کردند. یافته‌های آنان نشان داد اخبار نرخ بازده حقوق صاحبان سهام (ROE) فرعی در مقایسه با اخبار شرکت اصلی در کسب بازده جاری سهام تأثیر بیشتری دارد.

احمدپور و همکاران (۱۳۸۹) به بررسی ارتباط بین سود تلفیقی با قیمت سهام در بورس اوراق بهادر تهران پرداختند. نتایج حاصل از تحقیق آنان نشان داد بین سود تلفیقی هر سهم با قیمت آن ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد و تغییرات اعمال شده در استاندارد حسابداری شماره ۱۸ موجب بهبود ارتباط سود تلفیقی با قیمت سهام شده است. شعری و سبزعلی‌پور (۱۳۸۴) سودمندی اطلاعات صورت‌های مالی تلفیقی را در مقایسه با صورت‌های مالی شرکت اصلی بررسی نمودند. نتایج تحقیق آنان نشان داد اطلاعات صورت‌های مالی تلفیقی در مقایسه با اطلاعات صورت‌های مالی شرکت اصلی سودمندتر نیست. نوروزی (۱۳۸۲) تأثیر صورت‌های مالی تلفیقی در تجزیه و تحلیل و تضمیم‌گیری استفاده کنندگان را مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحقیق حاکی از آن بود که بین نظرات پاسخ‌دهندگان در خصوص بازده سرمایه‌گذاری، اعطای وام یا اعتبار، میزان وام یا اعتبار اعطایی، توانایی تقسیم سود و میزان سود تقسیمی بر حسب نوع صورت‌های مالی، تفاوت قابل ملاحظه آماری وجود ندارد، بنابراین

تهیه و ارائه صورت‌های مالی تلفیقی فاقد ارزش اطلاعاتی برای استفاده کنندگان صورت‌های مالی است.

فرضیه‌های تحقیق

به پشتونه ادبیات نظری و پیشینه پژوهش، فرضیه زیر تدوین شد:

فرضیه اصلی: سود شرکت اصلی در مقایسه با سود شرکت فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی سود تلفیقی آتی دارد.

به منظور آزمون فرضیه اصلی تحقیق، فرضیه‌های فرعی به شرح زیر تنظیم شد:

فرضیه فرعی ۱: فروش شرکت اصلی در مقایسه با فروش شرکت فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی فروش تلفیقی آتی دارد.

فرضیه فرعی ۲: سودنالحاص شرکت اصلی در مقایسه با سود نالحاص شرکت فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی سودنالحاص تلفیقی آتی دارد.

فرضیه فرعی ۳: سودعملیاتی شرکت اصلی در مقایسه با سود عملیاتی شرکت فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی سودعملیاتی تلفیقی آتی دارد.

فرضیه فرعی ۴: سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات شرکت اصلی در مقایسه با سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات شرکت فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات تلفیقی آتی دارد.

فرضیه فرعی ۵: سودنالحاص شرکت اصلی در مقایسه با سود نالحاص شرکت فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی سودنالحاص تلفیقی آتی دارد.

روش تحقیق

با توجه به هدف این تحقیق مبنی بر بررسی سودمندی سود شرکت اصلی و فرعی در پیش‌بینی سود تلفیقی، نوع تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه تو صیغی-همستگی است که برای بررسی دقیق تر تأثیر متغیرها از رگرسیون داده‌های ترکیبی استفاده شده است. همچنین، به منظور دستیابی به نتایج، تجزیه و تحلیل داده‌ها در دو مرحله انجام می‌شود. در

مرحله اول، رابطه بین اجزاء سود تلفیقی در سال t و اجزاء سود شرکت اصلی و سود فرعی در سال $t-1$ با استفاده از دو مدل رگرسیون زیر برآورد می‌شود:

$$C_t = \beta_0 + \beta_1 P_{t-1} + \varepsilon_t \quad (1)$$

$$C_t = \alpha_0 + \alpha_1 P_{t-1} + \alpha_2 S_{t-1} + \varepsilon_t \quad (2)$$

C_t : اجزاء سود تلفیقی در سال t

P_{t-1} : اجزاء سود شرکت اصلی در سال $t-1$

S_{t-1} : اجزاء سود فرعی در سال $t-1$

اجزاء سود شامل فروش، سود ناخالص، سود عملیاتی، سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات و سود خالص می‌باشد. به منظور استانداردسازی، اجزاء سود بر جمع کل دارایی‌ها تقسیم می‌شوند. با استناد به تحقیق دون هرمان و همکاران (۲۰۰۳) و با توجه به عدم دسترسی به اطلاعات شرکت‌های فرعی خارج از بورس، رقم سود شرکت فرعی براساس تفاوت بین سود تلفیقی و سود شرکت اصلی محاسبه می‌شود. مدل ۱ پایداری^۱ سود شرکت اصلی و مدل ۲ پایداری همزمان سود شرکت اصلی و سود فرعی را در ارتباط با سود تلفیقی دوره آتی برآورد می‌کند. برای هر یک از پنج جزء سود، مدل‌های ۱ و ۲ برای دوره‌های زمانی غلتان^۳ ساله^۲ برآورد شدند. سپس با استفاده از ضرایب برآورد شده مدل‌های ۱ و ۲ اجزاء سود تلفیقی برای سال $t+1$ به صورت خارج نمونه‌ای^۳ پیش‌بینی شد. دقت پیش‌بینی نیز به صورت پس آزمون و از طریق قدرمطلق تفاوت بین اجزاء سود تلفیقی واقعی در سال $t+1$ و اجزاء سود تلفیقی پیش‌بینی شده طبق مدل‌های ۱ و ۲ به صورت زیر اندازه‌گیری شد:

$$AFE_1 = |C_{t+1} - \beta_0 + \beta_1 P_t| \quad (1-1)$$

$$AFE_2 = |C_{t+1} - \alpha_0 - \alpha_1 P_t - \alpha_2 S_t| \quad (1-2)$$

AFE_1 : قدرمطلق خطای پیش‌بینی سود تلفیقی در سال $t+1$ با استفاده از ضرایب برآورده مدل ۱ و سود شرکت اصلی در سال t .

AFE₂: قدر مطلق خطای پیش‌بینی سود تلفیقی در سال t+1 با استفاده از ضرایب برآورده مدل ۲ و سود شرکت اصلی و سود فرعی در سال t.

چنانچه قدر مطلق خطای پیش‌بینی مدل ۲ (AFE₂) کمتر از مدل ۱ (AFE₁) باشد نتیجه گیری می‌شود سود شرکت فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی سود تلفیقی فراهم می‌کند. لذا به منظور بررسی توان سود فرعی و اصلی در پیش‌بینی سود تلفیقی، میانگین زوجی قدر مطلق خطاهای پیش‌بینی هر یک از اجزاء سود مقایسه می‌گردد. پیش از آزمون فرضیه‌ها به منظور اطمینان از برقراری پیش‌فرض‌های استفاده از مدل‌های رگرسیونی و نیز اطمینان از قابل اتکاء بودن نتایج، آزمون همخطی (VIF)، آزمون نرمال بودن پسمند‌ها و آزمون دوربین-واتسون انجام گردید.

جامعه آماری و نمونه

جامعه آماری تحقیق، کل شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. برای گزینش نمونه آماری از روش نمونه‌گیری حذف سیستماتیک استفاده گردید. بر این اساس کل شرکت‌های عضو جامعه آماری که دارای ویژگی‌های زیر بودند به عنوان نمونه انتخاب گردید:

۱- سال مالی آن‌ها منتهی به پایان اسفند ماه باشد.

۲- در کل دوره مورد نظر صورت‌های مالی تلفیقی تهیه و ارائه کرده باشند.

۳- اطلاعات مورد نیاز آن‌ها در دسترس باشد.

۴- سهام آن‌ها در سال‌های مورد بررسی معامله شده باشد.

۵- جزو بانک‌ها و شرکت‌های سرمایه‌گذاری نباشند.

با لحاظ کردن این شرایط تعداد ۴۸ شرکت به عنوان نمونه آماری انتخاب گردید. دوره زمانی پژوهش نیز سال‌های ۱۳۸۲ الی ۱۳۸۸ است.

کلیه داده‌های موردنیاز با استفاده از نرم‌افزار رهآوردنوین و تدبیرپرداز و نیز بانک‌های اطلاعاتی تهیه شده توسط مرکز اطلاع‌رسانی بورس و اوراق بهادار تهران و سایت اینترنتی شرکت بورس جمع‌آوری گردید. پس از گردآوری داده‌های موردنیاز، از نرم افزار Excel به

منظور طبقه‌بندی و آماده‌سازی داده‌ها و انجام برخی محاسبات و از نرم‌افزار Eviews و Minitab15 برای برآش مدل‌ها و تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده گردید.

یافته‌های پژوهش

آماره‌های توصیفی متغیرهای تحقیق در نگاره ۱ ارائه گردیده است.

نگاره (۱): آمار توصیفی متغیرهای تحقیق

اجزاء مختلف سود در صورت سود و زیان						
سود خالص	سود عمليات در حال تداوم قبل از ماليات	سود عملياتي	سود ناخالص	فروش		
۰/۴۴۳۹۴	۰/۵۱۰۵۹	۰/۶۴۹۳	۰/۸۶۳۹۷	۰/۹۵۶۵	ميانگين	تلفيقى
۰/۳۴۵۱۵	۰/۳۷۰۷۲	۰/۴۲۲۸۲	۰/۴۳۱۳۲	۰/۷۵۰۶۲		اصلی
-۰/۲۹۰۲۹	-۰/۲۷۷۱۰	-۰/۲۵۱۲۴	-۰/۵۲۹۷۷	۰/۶۵۵۷۸		فرعی
۰/۱۱۸۷۳	۰/۱۳۱۳۸	۰/۱۷۱۳۴	۰/۲۱۹۶۵	۰/۸۳۵۰۲	ميانه	تلفيقى
۰/۰۸۷۰۳	۰/۱۰۰۷۸	۰/۱۰۹۹۲	۰/۱۲۸۱۹	۰/۴۳۴۵۱		اصلی
-۰/۷۶۹۰۲	-۰/۸۲۴۱۰	-۰/۵۳۶۰۷	-۰/۵۲۹۳۶	-۰/۲۶۹۳		فرعی
۰/۱۱۸۶۶	۰/۲۸۷۰۵	۰/۱۸۴۷۶	۰/۲۴۲۴۵	۰/۱۰۳۹۷	انحراف معیار	تلفيقى
۰/۰۹۴۷۶	۰/۰۳۵۵۰۵	۰/۱۲۲۸۳	۰/۵۱۱۷۳	۰/۵۸۹۵۰		اصلی
۰/۱۵۱۷۹	-۰/۰۱۶۴۵۹	۰/۲۵۶۰۸	۰/۲۶۹۱۱	۰/۲۹۸۵۱		فرعی

نگاره (۲): ماتریس همبستگی پیرسون

اجزاء سود			
(۳) اصلی/فرعی	(۲) تلفيقى/فرعی	(۱) تلفيقى/اصلی	
°-۰/۷۸	°-۰/۶۳	°-۰/۹۷	فروش
۰/۰۴	°-۰/۲۹	°-۰/۹۴	سود ناخالص
°-۰/۹۵	°-۰/۸۷	°-۰/۹۷	سود عملياتي
°-۰/۹۵	°-۰/۸۴	°-۰/۹۴	سود عمليات در حال تداوم قبل از ماليات
°-۰/۹۷	°-۰/۸۸	°-۰/۹۵	سود خالص

(*) در سطح اطمینان ۹۹ درصد معنادار

با توجه به ستون اول نگاره ۲، بین کلیه اجزاء سود شرکت اصلی با سود تلفيقى در سطح اطمینان ۹۹٪ همبستگی مثبت و معنادار وجود دارد. همچنین با توجه به ستون دوم، باستثنای جزء سود ناخالص (رقم ۰/۲۹)، بین سایر اجزاء سود تلفيقى با سود فرعی همبستگی منفی و

معنادار وجود دارد. ستون سوم نیز حاکی از آن است که باستثنای جزء سود ناخالص (رقم ۰/۰۴) بین سایر اجزاء سود شرکت اصلی با سود فرعی در سطح اطمینان ۹۹٪ همبستگی منفی و معنادار وجود دارد. لازم به ذکر است نتایج آزمون‌های آماری نشان داد کلیه مفروضات رگرسیون در رابطه با مدل‌های (۱) و (۲) برقرار است.

نگاره (۳): آزمون مقایسه زوجی میانگین قدرمطلق خطای پیش‌بینی

احتمال احتمال	آماره لون	احتمال آماره t	اختلاف میانگین (AFE ₂ -AFE ₁)	میانگین AFE ₂	میانگین AFE ₁	اجزاء سود
۰/۱۱	۳/۲۵	۰/۰۸	۰/۱۲۰۱	۰/۲۷۵۹	۰/۱۵۵۸	فروش
۰/۱۵	۲/۰۲	۰/۴۱	۰/۱۳۸۳	۰/۶۴۹۲	۰/۵۱۰۸	سود ناخالص
۰/۰۹	۳/۶۴	۰/۰۰	۰/۴۷۲۲	۰/۷۲۰۴	۰/۲۴۸۲	سود عملیاتی
۰/۰۵	۳/۹۸	۰/۰۳	۰/۴۰۵۱	۰/۶۳۲۲	۰/۲۲۷۱	سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات
۰/۱۹	۲/۰۴	۰/۰۷	۰/۳۹۲۳	۰/۶۶۴۸	۰/۲۷۲۵	سود خالص

با توجه به نگاره ۳، در خصوص بررسی تساوی واریانس بین دو جامعه، مقدار آماره لون (levene) و احتمال مربوط به آن نشان می‌دهد که فرضیه صفر حاکی از تساوی واریانس بین دو جامعه در سطح اطمینان ۹۵ درصد پذیرفته می‌شود. در آزمون مقایسه زوجی میانگین، فرضیه صفر حاکی از عدم وجود تفاوت معنادار آماری بین میانگین‌ها است. با عنایت به نگاره ۳ و با توجه به احتمال آماره ۰/۰۵ در سطح اطمینان ۹۵ درصد، در خصوص اجزاء فروش، سود ناخالص و سود خالص تفاوت معنادار آماری بین میانگین خطای پیش‌بینی دو مدل ۱ و ۲ وجود ندارد. همچنین با توجه به احتمال آماره ۰/۰۱ در خصوص اجزاء سود عملیاتی و سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات، تفاوت معنادار آماری بین میانگین خطای پیش‌بینی دو مدل ۱ و ۲ وجود دارد و میانگین قدرمطلق خطای پیش‌بینی مدل ۲ (AFE₂) در مقایسه با مدل ۱ (AFE₁) بیشتر است که نشان می‌دهد اجزاء سود عملیاتی و سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات شرکت اصلی توان فزاینده‌تری در مقایسه با اجزاء سود عملیاتی و سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات فرعی در پیش‌بینی سود تلفیقی دارد. با توجه به این نتایج، فرضیات فرعی ۱ تا ۵ در سطح اطمینان ۹۵ درصد تائید می‌گردند.

نتیجه‌گیری

این مقاله با اتخاذ رویکرد پیش‌بینی سود به ارائه شواهدی تجربی در خصوص پیش‌بینی سود تلفیقی با استفاده از اجزاء سود گزارش شده در صورت سود و زیان شرکت اصلی و فرعی پرداخت. یافته‌ها و شواهد این تحقیق نشان می‌دهد اجزاء فروش، سود ناخالص و سود خالص شرکت اصلی در مقایسه با اجزاء فروش، سود ناخالص و سود خالص فرعی توان بیشتری در پیش‌بینی سود تلفیقی دارد. همچنین اجزاء سود عملیاتی و سود عملیات در حال تداوم قبل از مالیات شرکت فرعی سودمندی سود شرکت اصلی را در پیش‌بینی سود تلفیقی کاهش می‌دهد. با توجه به تأیید فرضیات تحقیق، می‌توان نتیجه‌گرفت سود شرکت اصلی توان فرآینده‌تری در مقایسه با سود فرعی دارد. این نتایج مشابه تحقیقات هاریس و همکاران (۲۰۰۳)، یاماچی (۲۰۰۲)، و برخلاف نتایج تحقیقات کریستینا آباد و همکاران (۲۰۰۰)، نیسکان و همکاران (۱۹۹۸)، ایشی کاوا (۲۰۰۰) است.

باتوجه به نتایج تحقیق حاضر و اطلاعات جمع‌آوری شده در طول دوره اجرای تحقیق پیشنهادهای زیر ارائه می‌گردد:

۱. وارد کردن سود فرعی در مدل‌ها توان فرآینده‌تری را در مقایسه با سود اصلی فراهم نمی‌کند، به تحلیل گران و سرمایه‌گذاران پیشنهاد می‌گردد، در تصمیمات مربوط به سرمایه‌گذاری و پیش‌بینی سود تلفیقی، اطلاعات مربوط به سود اصلی را بیشتر مد نظر قرار دهند.

۲. اگرچه مدل‌های بکار رفته در این پژوهش براساس متون معتبر خارجی تدوین گردیده است، اما برخی متغیرهای غیر مالی نظیر نوع مالکیت، نوع صنعت، اندازه شرکت و متغیرهای کلان اقتصادی مانند نرخ بهره، نرخ تورم، سیاست‌های پولی و مالی و... که ممکن است بر سودآوری و سطح سود تاثیر داشته باشند در مدل‌های تحقیق لحاظ نگردد از این‌رو، پیشنهاد می‌شود برای ارائه تعییری روشن‌تر از یافته‌های تحقیق حاضر، شواهد بیشتری از طریق انجام تحقیقات دیگر کسب گردد.

بی‌نوشت

۱ persicience

۲ Rolling three-year

۳ Out of sample

منابع

- احمدپور، احمد، بولو، قاسم، غلامی مهرآبادی، سعید. (۱۳۸۹). ”بررسی ارتباط بین سود تلفیقی با قیمت سهام در بورس اوراق بهادار تهران و ارزیابی سودمندی و اثربخشی تعییرات اعمال شده در استاندارد حسابداری شماره ۱۸“ . *تحقیقات حسابداری*. سال دوم. شماره ۷.
- نوروزی، مصطفی. (۱۳۸۱). ”تأثیر صورت‌های مالی تلفیقی در تجزیه و تحلیل و تصمیم‌گیری استفاده کنندگان“ . پایان نامه کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی.
- شعری، صابر. سبزعلی‌پور، فرشاد. (۱۳۸۴). ”سودمندی صورت‌های مالی تلفیقی در مقایسه با صورت‌های مالی شرکت اصلی“ . *مطالعات حسابداری*. شماره ۹. ص ۹۶-۹۵.
- کمیته فنی سازمان حسابرسی، استانداردهای حسابداری، نشریه شماره ۱۶۰، استاندارد شماره ۱۸، صورت‌های مالی تلفیقی و حسابداری سرمایه‌گذاری در واحدهای تجاری فرعی.
- Abad, C. , A. Garcia-Borbolla, J. Lafarge, M. Larran and J. M. Pinero, (2000). “An Evaluation of the Value Relevance of Consolidated Versus Unconsolidated Accounting Information: Evidence from Quoted Spanish Firms”, *paper presented at the 21st Annual Congress of the European Accounting Association*.
- Beckman, J. (1998) “. A Comparison of Consolidated and Parent-only Earnings Forecasts for Japanese Firms”. *The Journal of Financial Statement Analysis (spring)*. 17-27.
- Graham R. C. and et al (1997). “Parent and Subsidiary Earnings Announcements and Parent and Subsidiary Valuation”. *Accounting and Business Research*, Vol 28. No 1. 3-17.
- Hall, C. , Y. Hamao and T. Harris (1994). “A Comparison of Relations between Security Market Prices, Returns, and Accounting Measures in Japan and the United States”, *Journal of International Financial Management and Accounting*. 5. 47-73.
- Harris, T. S. , M. H. Lang and H. P. Moller. (2003). “Unconsolidated Versus Consolidated Accounting Measures: Empirical Evidence from Listed German Companies”. *Paper presented at the 20th Annual Congress of the European Accounting Association*.
- Herrmann, D. , T. Inoue and W. B. Thomas. (2001). “The Relation between Incremental Subsidiary Earnings and Future Stock Returns in Japan”. *Journal of Business Finance and Accounting*, 28. 1115-1139.
- Herrmann, Don, et al (2003). “Predicting Consolidated Earning in Japan: The Incremental Usefulness of Subsidiary Earning”. *Advanced in International Accounting*, Vol 16. 85-103.
- Inoue, Tatsuo and et al (2007). “The effect of change in Japanese consolidation policy on analyst forecast error”. *Journal of Accounting and public policy*. vol 26. 39-61.

- Ishikawa, H. (2000). "Consolidated Accounting Information and Stock Pricing". Chikura Shobo in Japanese.
- Jyrki Niskanen and et al. (1998). "A note the information content of parent company versus Consolidated earning", *The European Accounting Review*, vol 23.
- Okuda, Shin ya and Shiiba Atsushi. (2010). "An Evaluation of Relative Importance of Parent-Only and Subsidiary Earning in Japan: A Variance Decomposition Approach". *Journal of International Accounting Research*, Vol 9, No. 1, 39-54.
- Yamaji, Noriaki (2002). "The Value Relevance of Consolidated Versus Unconsolidated Accounting information in Japan". Presented at the 3rd Annual Conference in NAGOYA, Japan 27–29. October.